

๓๙

นึกให้เป็น

การนึกภาพ ต้องนึกให้เป็น

นึกโดยไม่เค้น ไม่เพ่ง ให้ดูเฉย ๆ เพื่อไม่ให้ใจไปคิดเรื่องอื่น

วัตถุประสงค์ ต้องการนึ่งนั่นเอง แต่ว่านึ่งโดยมีภาพเป็นหลัก

เหมือนเอากาต้มน้ำมาต้มน้ำ

เพราะตอนสุดท้ายเราเห็นภาพไม่พ่น

พอใจนิ่งปั๊บ ภาพเกิด ไม่เกิดเป็นไปไม่ได้

ในที่สุดเราเห็นภาพไม่พ่น เรานั่งเพื่อให้เห็นภาพ

ถ้านั่งไม่เห็นภาพ ไม่นั่งเราก็ก่ำเค็มอยู่แล้ว

แต่ไม่ให้ปรับที่ภาพ คือ เราพยายามจะให้ชัด จึงไปเค้น

ไม่เค้นก็ควานหา เหมือนควานหาของในที่มีด

เพราะฉะนั้น นึ่งก็ถูก ดูภาพก็ถูก

เพราะเราเห็นภาพไม่พ่น

และสุดท้ายจะเรียนรู้กันด้วยภาพ
แต่ภาพจะเกิดขึ้นเมื่อนิ่ง
แต่ถ้ากำหนดภาพตอนแรกยังเป็นปริกรรมนิมิต
ที่เราสมมติขึ้นมา เพื่อไม่ให้ใจไปคิดเรื่องอื่น
แต่ต้องทำเป็น ถ้าเราทำไม่เป็น ให้ทิ้งภาพไปก่อน
วางใจนิ่ง ๆ อย่างเดียว โดยมีความมั่นใจว่า
จะไม่ฟุ้งไปคิดเรื่องอื่น อย่างนี้ก็ได้
เมื่อใจนิ่งถูกส่วน เดี่ยวก็เห็นภาพ
รักษาภาพ ดูภาพเป็น เดี่ยวภาพก็จะยิ่งชัดเพิ่มขึ้น
แล้วจะทิ้งภาพเดิมไปสู่ภาพจริงภายในเอง

๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

